

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Tutuşmuş Toprak Rengi

Sevencan Keserkaya

Sorun Yayınları

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

SEVENCAN KESERKAYA
□
TUTUŞMUŞ
TOPRAK
RENGİ

Sorun Yayınları

Birinci Baskı: Şubat 1995

.

.

TUTUŞMUŞ TOPRAK RENGİ

4,) Sorun Yayınları

SANA GELDİM

zamanı çözmek güçtü
koştururken gece yarısı rüzgârlarına
beklenen;
yağmur sonrası doğacak güneşti.

bütün gece düşündüklerimi
göğsümün sol çekmecesine yerleştirdim
özenle seçtiklerimi
nefesime kattım.

pencere pervazlarına dokundum
usulca sevecen
ve duydum sesini yalnızlığın...

kimselere söylenmemiş
sözlerle
sana geldim.

yıldızlara çiğ düşmüştü
omuz başlarıma ayaz
tükürdüm gecenin karasına
al beni
al beni
alIII..

bir dağ yamacına sürünsün eteklerim
sürünsün kuş kanatlarına
ipek kozasına
peştamala
çaya
pamuğa...

sürünsün sesim şafakta
ılık bir rüzgâr gibi
sararmış buğday başaklarında
harran'da
van'da
çatlamış topraklarda
işçi kızın ellerinde sıcaklık
bir delikanlının yüreğinde alev iken.

yıldızlara çiğ düşmüştü
omuz başlarıma ayaz
tükürdüm gecenin karasına
uzandım gidemediğim dağlara
al beni
al beni
allll...

kimselere söylenmemiş sözlerle
sana geldim...

BEN...

gelinlik kızın odasında bir sandığım

dantelli bir havlu kenarı
naftalin kokan çeyizim
bir ucu katlanmış
ayrılık mendili
asırlardır saklanan...

bir fırçayım
yoksul bir ressamın
ince kemikli parmaklarında
tuvalde açacak gelincik çiçeğiyim.
sonsuz bir gülüşüm
ressamın yüzünde
ya da...
ya da...
istemsizlik
bir kenara atılmış
fırça, boya.

deftersiz kalemsizim
yetimim
kolu makine dişlerine sıkışmış
onaltı yaşında işçiyim...
anamın gözünde yaş
yüreğinde damlayan kan
hesabını veremem
yaşamın emeğin
direnemem
kolsuzum
kanatsızım...

ben toprağım
ben darıyım
ben tırmığım
ben doru bir tayım
ben özgürlüğüm...
ve ayağa kalkan imgeyim beyinlerde...

ACILI YILLAR

I

taş taş içinde nereye gitti duygularım
(bir benzi solmuş havadır soluklarım)
nereye gitti
şu onurum
gücüm...

bütün sokak başları
kesik başlarla dolu
öyle bağıyor izler üzerime üzerime
taş taş içinde
canım kayboldu
duydukça-gördükçe
onulmaz yaralarımın
göz göz oluşunu.

ACILI YILLAR

II

tek bir yürek içine
ışıldayan şimdi
 toprak mı
 yoksulluk mu

basamak istemem üstüne
ölümü hatırlatır
cansız yürümeye çalışan bedenime.

ACILI YILLAR

III

sevilir mi gün ışığı
acılyken
sancılıyken

lekeler oturmuşken yüreğe
hele bir de bir sevdalının
yokluğu duyuluyorsa
anlamı değişir gücün
bileklerimdeki paslı zincir
tutkularıma eş
özlemi alazlarken
umutlarım yeşerdi...

ACILI YILLAR

IV

barışa sevdalı yüreğimi
sakladım ellerime
aradı gözlerim
türkü türkü dolandı sesim
sesim deldi yarınları
uçtu gitti
köy köy / kent kent
gözlerim
yüreğim
aldandı hep
anlatılmaz hüznün birikimi
çağırdı hep uzaklara...

KADINLARIMIZ

yüzlerinizdeki gülüşler gökkuşağı
bazen donuk çizgili hüznler
yüreğinizdeki gücünüz
dizginsiz, eğersiz doru bir at...
acılarınızı sevinçlerinizi
öyküleyemeden yörenizdekilere
tanımlarsınız da
boyayamazsınız
çilekeş yıllarınızı
beyaza ve maviye...

bir anlık zevkler size sunulurken
asamazsınız beyninizi
yatağınızın ayak ucuna.

yüreğiniz örselenirken
acıyı emzirir zaman
fincancı katırları tepinir
gül kokulu bedeninizde
pazarlardaki mallar gibi satılır
...etiniz...

her yeni gün,
bıraktığınız ödevlere dönersiniz
göz göz olmuş çukurlarında yaşamın
üşür ayaklarınız
bastığınız yer alev alev.

topuk uçlarında etekleriniz
gelincik tarlası değdiği yerler
peştamalin düğümünde
puşinizin oyasında
yün eğiren,
ekmek yoğuran
yama yapan ellerinizde
tarlada,
ocak başında,
masa başında,
kürsüde
karnınızındaki sevgi çatlaklarında
İnsancıl kimlik için haykırışınız
yüreğiniz her zamankinden
büyük bir dev.

ÖPERİM DAR SOKAK ARALARINI

geçilmez dar sokaklardan
adımsız.
üstüne yıkılacakmış sanırsın,
daha bir kaç saat önce
ekmekleri sıcak
kuru fasulyesi
bulgur pilavı
gaz ocağında kaynayan evlerin.
düğünlerde
ölümlerde
düşümlendi
yok oldu... hep o evler.

balkonlardan sarkar
kimin olduđunu bilemediđim
ivite batırılmış
ay rengine boyanmıř
beyaz çarřaflar
kavgalar sevinçler duyulur
pencere kapı aralığından
sevişmeler yankılanır
derin bir sessizlikte.

sokak aralarını kovalar
sahipsiz kedi ve köpekler
bekçi ddđnn sesinden
uykuya dalamaz fenerler
yanar söner
uykusu kaçmış insanların yüreğinde.

adimlarını sıklaştırma
solar asfaltların gölgesi
evlerin sureti solar
solar aydınlık
solar seviřmenin uç noktası
ađlayan çocuk solar
inleyen hasta...

ürkütme gece yarısı umudunu
söner fenerler bir bir
hüznün esintisinden.

sığdırılan akşamdır dar vakitlere
öperim dar sokak aralarını
esen yeli uyanđırmadan.

ANAÇTIR ACIMIZ

anaçtır acımız
açar dağ başında
şehirde
başka-başka duyumsanır acı
ismi değişik
rengi ayrı
değişen insanlarda...

birazdan gece olacak
gündüz demini almış çay tortusuyla
çöker... odaların, yüreklerin
her birine.
sesler hiç olmasa
yine de titrer rüzgâr
damların
uçacakmış gibi duran
kiremitlerinde.

anaçtır acımız,
iğde tozları uçuşuyla yakalar
avcı gibi
sevincin ortasında...
yeşilinden kahverengiye
çürümüş soğan kokusu katıştır,
acıyı mağlup edercesine...

ellere yapışır acımız
kokulardan, renklerden
ayrılmayıp
bitkin,
hasta,
az yaşamış
çok görmüş
bilinmeyenlerden çözülüp
akar deli bir nehir
ne geceye hükmü geçer
ne gündüze
sevinçle ilgili düşlerin...

gel acıyla,
sevinçle...
iki nehir
iki kent olalım...
ay ütüsüz yeryüzünde
sevinci aralarken
birleştirelim bütün nehirleri
sevgilerde...

ÖLÜM DE VARDIR DOLU DOLU YAŞAMAK DA

yalnızlık;
yaşarken demli bir tortudur... çöker
ne gençliğin biteceği sanılır
ne de ölümün geleceği vakitsiz...

bak incirler çatladı dallarda
bak söğüt bile eğilmedi,
bir an suyuna
geçmiş tünedi zamanın orta yerine
kör oldu,
topal oldu
sağır oldu insan
anlayamadı kendi kendini bile.

geçmiş yaşadığımız gerçekte gizlidir
ölüm de vardır.... yaşamak da...

sırasıdır/kurumuş ağaçları filizlendirmenin
sırasıdır/demiri hamur gibi yoğurup renklendirmenin
sırasıdır/çeliğe su vermenin
ağaç gövdelerine sarılıp
kollarımız dal iken
kansız doğumlar olur okyanuslarda
yunus balığının gözünde yaş
lohusa şerbeti sunar
deniz kızları
yaşayan tüm canlılara
sen yüreğini döversin
geçmişten geleceğe.

düşün bir...
nehirler akamaz ters
balıklar yüzemez kumlarda
çağlayanlar coşamaz gökyüzüne
yıldızlar toprakta da açmaz gece
dolunay inmese de yüreğine gündüz
sanır mısın
hüzünler değiştirir dünyanın akışını.

yalnızlık derin bir tortudur yüreğimizde
hesaplaşmalar aman vermez
geçmiş yaşadığımız gerçekte gizlidir

ölüm de vardır...
dolu dolu yaşamak da.

KİM MİSAFİR Kİ ACIDA

**acıları ayırmak güçtür.
güçtür içimizdeki sancıyı atıp
nefes almak
bir şehri
ciğerlerine doldururcasına.**

**tutunursun saat atışlarına
bakarsın
aynalar göstergesiz
ellerini sürersin de yüreğine
tarif edemezsin sevincini.**

bu şehir kimin
kimin bu gökyüzü, mavi deniz
kim misafir ki acıda...

törpülenmemiş yeni zamanlara
söylersin yüzün dağlara dönük
dilindeki türkünü gün batımı
ağaçtadır gövden
başın gökyüzünde
-barışık mısın şu an kendinle-
kilitli sandıklardadır yaraların
paslı mıdır sevgi sözcükleri
vardıkları yerde
öylece kalırlar...

bu şehir kimin
kimin bu gökyüzü, mavi deniz
kim misafir ki acıda...

Kızılırmak'ta gece var şimdi
ay göğsünü gösterirken canlılara
kırılır elimizdeki şarap çanakları
yaşamak
ellerimizde, nefesimizde
zincir olur dökülür
Nil nehrine.

bu şehir kimin
kimin bu gökyüzü, mavi deniz
kim misafir ki acıda...

ŞIMARIK SARMAŞIĞIM GÜNEŞİNİZDE

barışa sevdalı yüreğimi
gizledim gökyüzüne
gözlerim güneş
Mezapotamya'da
Bosna'da
Ruanda'da
Abhazya'da
dünya'da...

yağmur yağmur ağladım ülkenizde.

gözlerim güneş
gömüt olmuş yüreğim
kilitlenmiş çocuk bedenlerinde
binbeşyüz yıllık çınarım
bin yıllık sözlerim
dallarım solgun yeşil-sarı-kırmızı
dokunmaya geldim
birer birer hepinize.

gözlerim güneş
betonu çürümüş bedenim
yüzyıllardır taşıyım barışı
doğduğum, battığım yerlere
gezinirim ülkenizde
dostum olan ay sessizliğinde

yeşermeye yüz tutmuş
haber direklerinde
 renginiz
 teniniz
umutlu - umutsuz gözleriniz...
usulca dokunurum
yanarım acımdan
asılırim...

mevsimlik gönül elçisiyim
şımarık sarmaşığım güneşinizde.

BAHAR...HÜCRE...INSAN...

şimdiyse
ne okuyorum, ne yazıyorum
ne de boncuktan kuşlar diziyorum ipliklere...

düşünüyorum
tarladaki işçiyi
testide güneşin ısıttığı suyu
pamuktan başağa
zeytinden söğüte
uçuşan kelebeği...

yağmurda yıkanan
meşe ağaçlarının yapraklarına
çınar ağaçlarının
asırlık gövdelerine tutunup
yel olmayı özgürce
ütülemeyi
alın teriyle ıslanan giysilerini
onurlu insanımın...

oysa elim varmıyor hiçbir şeye
dört adım ileri
dört adım geri
ellerimi sürüyorum
nemli, soğuk duvarlara.

gülümsüyor kahpece
havalandırmadan çizgi halinde ışık
Oltu çayında yüzdürüyorum
sapları solmuş dağ çiçeklerini
bıçakları, hançerleri
saplıyorum derin derin sessizliğimin gözüne
sesim büyüyor ansızın
bir türküde
yalnız ama aydınlık.

**baharları getiremezken
ısıklayan rüzgâr
getiremezken tomurcukları
sıcak elleri,
dost omuzları...**

**düşlüyorum ya gelecek günleri
cemreler düşüyor
birkaç metrekareme.**

GÜLÜMSE KARANLIĞIMA ANSIZIN

sen...
tanımadığım
oturursun masamın başına
orada durma konuş...
gözlerin
rengini bilmediğim
düş akşamları gibi olmalı.

sözlerin
hiç yabancı gelmiyor bana
çocukluğumun
akşamları gibi
yarı hüznünlü
yarı sevinçli...

çılgın bir serüven saat
uzadıkça uzayan
ellerin mi onlar
alev alev
orman yangınları gibi
gülümse karanlığıma
n'olur
kıskanmaz
dört duvar
kapı-pencere...

pirinç tarlaları gibidir
biz insanların umudu
sevgiyle gökyüzüne
selam durabilen...

aydınlığın bitmezi düşün sen
ben falına bakayım
rengini bilmediğim gözlerinin...

kaçırma
hiç görmediğim bakışlarını
utangaç...
sen anlat bana
eskimeyen eskilerini
siyah/beyaz
fotoğraflarımızı
çıkaralım
tozlu raflardan
gülüşlerimizde
renklendirelim
bizsiz geçen yıllarımızı...

BİR MASA BİRKAÇ SANDALYE

at kestanelerinin kıllı koynunda
ezilirken kestane ağacının yaprağı
bir köşeye sıkışmış işçi karıncalar
siyah örümceğin ağzında köpük
bir otel odasının köhne yalnızlığına
kurarken evini...

bir masa birkaç sandalye
gel gökkuşağını serelim görüş gününe.

ipek böcekleri sarılmışken
sıcacık dut yapraklarına
kilimini dokurken örgülü saçlı kız
Sivas'ta

Kayseri'de

Isparta'da

Nevşehir'de

kelebek dokundururken kanatlarını
gül kokularına
arılar nerede arar balını göremeden

bir masa birkaç sandalye
gel gökkuşağını serelim görüş gününe.

kokular yayılırken
dağlardan, köylere
yapışmışken insan etine öz kokusu
kekikten, kişniştan
yanmış odundan, kömürden
sıcak ekmeğinden soğanından
çatlarken kabuklar yerlerinden
eserken yel bir ülkeden diğerine
gezerken yüreğimizin bir ucu
Kapadokya'da Avanos'ta
Erzurum'da, Siirt'te, Antep'te

bir masa birkaç sandalye
gel gökkuşağını serelim görüş gününe..

YİTİRDİKLERİMİN ANILARIYLA

düşünürüm
aynı yüzleri
aynı geçmiş olayları
çizerim buğulu tren camlarına
saatlere bakarım
isyankârlığım soğuktur
potinsiz paltosuz bir kış gibi
sıcaklığı düşleyerek
ellerimi, parmaklarımı
sürterim birbirine.

unutamadığım,
babamın boyunbağı, kasketi
annemin romatizmalı bacakları
damarlı sıcak elleri
kardeşlerimin dert dinleyici yüzlerini
üzgün bakan gözlerini
bağlarım boynuma
sıcak bir atkı gibi...

**o zaman
ayağa zor dikilen bebe gibi
kalkarım...
gözlerimdeki yaşlar
dağların üzerindeki bulutlar gibi
dururlar gözbebeklerimde.**

**çünkü,
çünkü ben
yoksuluğu ve kör ebe oyununu
yoksuluğu ve çelik-çomak oyununu
yoksuluğu ve evcilik oyunlarını
yaşadım.
ama ağlayamadım...**

her yanıı kurşun atımındaydı

dururum şimdi sessiz tren garında...
eskimiş bir yolcu kılığında
valizimde kitaplar, yün çoraplarım
yıllar yılı taşıdığım dost mektupları
birkaç kazak ilmiği kaçıı
diliinde minik minik ezgiler
esen yelle barışık.

bekleyenim yok...
yine karanlık garlar
kentin ışıkları/ışıkları yanıp söner
yürürüm bildiğim yolda
sanki bulacakmışım gibi yitirdiklerimi
bağdaş kurmuşlar sofra başında.

DÜNYA BAŞINDA DÖNER

dönüşür imgelere bir yarım
o siyah ve sonsuz noktada
Güneydoğu'da bir köyde
ezanlar okunur sabah
kapanmamışken akşamsefaları
avlularda
gramofon borusu gibi...

kıvılcım düştü topraktan evlere
karnı kurşunla doldu
emzirilmemiş aç bebeklerin

aynı kapta kaldı
aynı çorbada kaldı
elleri
gölüşleri
sözleri
dokuz kişiydiler
en küçükleri üç aylık bebe
bir de kalın kaşlı
ince saç örgülü anaları
açmış kollarını ölümüne
dünya başında döner...

kucaklamış bebelerini
yaşanmamış yaşamda.

renkli giysilerinde
sayısız yanmış delik
bebeler, analar, kardařlar
doymadınız mı sizler uykuya
uyandır onları ölüm...
tandır sıcaklığı var
yemediğiniz son lokmada
komşu mudur size komşular
şimdi ölüm günleri...
takvimlerde dondu barış
muskalarınız göğsünüzde
kurşun işlemez mi düşlerinize.

salkım söğüt mü ağlıyor pamuk pamuk
toprağın acısı mı bu gökyüzünde is
nerelisin yüreğim
yaşar mısın sen
sonu gelmeyen ölümlerle...

İNSAN

kaçıncı senfoniydi bu çalınan
yaşamak adına
geceler boyunca
yıldızların sırtında
bakışlarımıza oturan.

insandı yaşayan
zamana karşı yarışıp
ömrünü törpülerken
ay ışığında şehvetine sarılmış
gözleri kan çanağı
vücudu ter.

insandı yaşayan
bir dağ yamacında
küçücük bir ev
camlarında düş teri
askılara tutturulmuş
yorgun nasırlı küçük yaşam.

insandı yaşayan
taş taş üstünde
dört duvar silik ışık
düşüncelerine söğüt dalı
nefesine dayamış
sözleriydi geri dönen
yalnızlığında.

insandı yaşayan
yanağı gül goncası
dudakları bir hoş
göğsündeki atış kimden yana
bilinmeyen
etini satmış
zamanın kirli noktasında.

insandı yaşıyan
adı haritalarda zor bulunan
bir ülkede
yalnız yapayalnız
kimselerle dertleşmeden
kucaklaşmadan
tan ağarırken yastığına
doldurup hasretini
gün karardığında
ay ışığını boşaltan.

insandı bilinen
gözleri güneş
yüreği sevgi yumağı
herbiri ayrı dünya.

İŞİDİ NEYİM VARSA

varlığını duydum da senin
ışığı neyim varsa
saksıda çiçeğim
duvarlarımdaki
kara kara düşünceler
ve yazı masam

kalemim

kâğıtlarım...

şu akşamüstleri yokluğun
çözemediğim geceler gibi
yakıcı
yapışıyor yakama.

varlığını duydum da senin
ışığı uzaklığım
ellerimin karası
yüreğimin acısı ışıdı.
eksi soğukları tükettim
sırtım dayandı sana
sana uzandı ellerim
varlığın
yaşamımın güzelliği nicedir...

BUZ RENGİ BULUTLARDAYIM

yeryüzünü dolaştım yorgun
elimdeki
pembe fincanın
sessizliğini
bulmaya çalıştım
kahve telvesine
sürüldü kirpiklerim
boyadım bakışlarımı
derin bir hüzne...
bir tutam mavi getirin n'olur
denizden, gökyüzünden
kır çiçeklerinin kokusu
asılı kalsın
yarınki günün saçaklarında.

bakışlarım
merdiven ayaklı
el uzatır sıcak ellere
bir ağaç dalıyım hür
kollarım sarılı evrene
bir tutam yeşil getirin n'olur
Beydağları'ndan
portakal ağaçlarının gölgesinden
örgüsüz saçlarımdan
salınsın gelincikler.

yeni bir türküye dillensin dilim
sesim delsin
yarınki günün hüznünü.

BURUK BİR TÜRKÜDÜR SENSİZLİĞİM

gecelerin bir saati vardır
bilir misin
yayılır korku damarlara
ölüm gibi
özlem gibi
ayrılık gibi...

üstüme gelirler/sürü-sürü
kırık saatler
tik tak
tik tak
tik tak
gönder sövgüleri karanlıklara
bakma mahsun
bakma boynu bükük
bakma deli deli
n'olur...

o saatte
canlar canı
o saatte...

yalnızlık yanıbaşında
tutuşmuş
özlem mavi bir düğüm
boynumda

ölüm
yüreğimde demlenmiş
buruk bir türkü
dile gelir
korkulu-küskün...

ÇIĞLIKLAR.. SESLER..

sesli sessiz
çığlıklar
yapışırılar
gecenin göğüs uçlarına.

gökyüzünde
lacivertin karası yıldızlar
düşerken balkonlara...
Anadolu'da
İstanbul'da
Paris'te

Viyana'da
keşfedilmemiş antik şehirlere
sığınır
sesler
çığlıklar.

gece bulutlarla
tutuşmuşa benzer
benzer sevinç
düşlenen beyazlığa
soğuk bir tenin yansıması
beyazlık acı...
acı yanar
bahtı kara
günlerin birinde
insanlarla yaşanır
seviç dolu dolu

acı eksilir yüreğimizden
dil ucumuzdan giderken
kelimeler gerçek dost.

GÖZLERİMİN BAĞ BOZUMLARI SERİLSİN

isterim ki
gözlerimin yeşili serilsin
bakabildiğin yerlere
ağaç yapraklarının
kına gecesine sal beni
gecede kalmış
sessiz böceklerin çağrısına
bitmemiş otların
toprak kokusuyla gebeliğine
tut getir renklerin özgürlüğünü
türkülerin sesini getir...

göveriyorum da
tutunamıyorum maviliklere
denize, gökyüzüne
bir de gözlerine
kuş kanatlarına bindirmişken
akla gelen eski sevdaları
çobanın kavalına
demirin sıcaklığına yapıştır beni...

isterim ki
gözlerimin bağ bozumları serilsin
senin gece yarısı
başlamamış düşlerine
kapılarını zorlarım
pencerelerini, duvarlarını
çitlembik tadı aşklar bırakırım
dudaklarına sessizce
kimselere duyurmadan...

SANIR MISIN KI BU SON HÜZÜN

söküyor şafak
zamanın diliminden sıyrılıp
soyunuruz rollerimizi
birer birer.

adımımızı atarız
boş merdivenlere
kimi gün dolunay
kimi gün kasırga

kusarsın bir gün acıyı-sevinci
sesler, çığlıklar içinde
atarsın hepsini
zamanın bir yerine

fazladan bir düğme çöz yakandan
ama eğilmeden kimseye
kendi ölgünlüğün içinde
kendine var
kurda-kuşa
ağaca-böceğe
uğramadan bul kendini

söküyor şafak
aldanma tadına
şu an duyduğun sevincin
acılarını azaltmaz.

BİN İNCİ ÇİÇEĞİ OLUR SULAR

şu anda taa öte ucunda dünyanın
dalgacı balıklar geçer
bir kıyıdan diğerine
gözleri yosun tutmuş deniz kızları
yakamozları öper dudaklarından
rüzgâr yalar kulak memelerimizi.

sularda kalmış
dalgın balıkçıların gözleri
akşamsefaları açar oltaların ucunda
bin inci çiçeği olur sular
gel-gittilerle...

ulař ulařılmayan yerlere
gözlerini tak bir kıydan sulara
ben ve diğeri
buluruz başka başka diyarlarda
senin
onun
balıkçıların
sünger avcılarının
bulamadıkları gizleri.

dünyaya serilmiş erguvan renklerinde
milyonlarca kilim deseni sözcüklerimiz
kilitlediğın hüznü-sevinci
nasıl hesaplarsan öyle hesapla
ipliklerle sularla...

bir avucumda şalılık
bir avucumda dünya
seç birini
okyanuslar gibi engin
evlat edin kendine...

ADLARIMIZ KUTSALLAŞMADAN

güneşin kayısı rengini
patlamamış volkan tadını
sürdük dilimize
sesleri sığdırdık
gecenin kapı aralığına
rüzgârı kovaladık
başka başka ülkelere
filbahri olduk
yediveren gül
mor menekşe
papatya
sustuk
deniz olduk bir topak
nasırlı avuçlarda
kırmızı kiremit olduk evrene
kuşattık boydan boya
renkleri solmasın diye.

adlarımız kutsallaşmadan
sözcüklerimiz sarar
bizleri birbirimize
ilkelerle birlikte
mevsimlik izlerimizi pullarız
adı bilinmeyenlere.

nerede yaşadığımız
nerede doğduğumuz bilinmeden
biz ozanız dediğimizde
sözcükler fırlıyor
yerli yerince.
evrenin
matlaşmış camlarını silmeye...

İKİLEM

karanlıklara
merdiven dayayıp
çığlıksız
alkışsız
bir tırmanıştı
beynimden yüreğime
saçları dökülmüş
gecelerdi
aykırı bir rolde...

kandı kustuğum
kurşun ve tuz karışımı yuttuğum
derin acı saplantı.

seninle sahnelediğimiz
bir tragedya idi
ikili
sözcüklere ne oldu
bakire bir nehir içinde
yaşanmışlık bu muydu
ellerim
 gözlerim
 yüreğim
soluk alıyor
görkemli...

dingin bir uğultu şu bekleyiş
tanımlayamazsın sen

kuruttum içimdeki
sahipsiz ırmakları.

YAŞANMIŞLIK

kararlıydım bugün
dünü
bugünü
yarını
alabildiğine yaşamaya
oysa sen geldin
zamansız
yüreğime oturdun
sevdam gibi
umudum gibi

acıımı, sancımı
çaresizliğimi mi
kiskandın ölüm...

mutluluk türküleri var
daha söylenecek
yürekten...

GÜNEŞ AÇMAMIŞ TOMURCUKTUR KAPIMDA

ben nedense
at arabası seslerini
taşındığımız evleri
bahçesinde incir ağacı
yasemin çiçeklerini
teneke saksıları
görürüm hep düşümde
rüzgâr ayaklı bebeğim
takip eder beni gizlice.

uyandığım her sabah
demlerim birkaç kişilik çay
bahçe çitine tutunur çocukluğum
güneş açmamış tomurcuktur kapımda
koparılmasını bekleyen.

UÇUŞUR GELİR

boşalttım yaprak yeşilini
yağmur kadehlerine
uçuştu beyaz bir yürek
kırmızı damarlı
yeşiller giyinmiş yüreklere
bir derken

iki derken

üç derken

her gün kadehler dolusu
yeşillik içildi
yeşillik duyuldu
yeşillendi gökyüzü

yeşiller de vefasız çıkarmış
ağlamış,
yağmur getirmiş gökyüzü
çisil
çisil
sancıya, dayamış sırtları
yeşile siyah katışmış
beklenti denilmiş sarartıya...

yenik düşmüş orada
yeşilin yeşile yanıklığı.

İKLİMİZ

el-ele
bir gölgeye omuz verdiğimiz anda
nefesimizin yelidir
sözcüklerimizi gezdiren
uzaklıklarda.

avuçlarımızın sıcaklığında
erirken ter damlacıkları
ayrılığın bir diğer şeklidir
kapı eşiğinde garip
henüz bitirilmemiş.

ben senden ayrı bir gölgeyim bak
bölündüm an içinde
ya da...
pencere kenarının pervazı
çevir bak başını
kapı koluyum oynamayan kilitli
biraz önce
biraz önce
başlayıp da bitiremediğin
türkünün son mısrasıym
çabuk unutursun...

ÇIK GEL GÜLÜM

kapı kilitinde yılların el kiri
duvar köşesinde örümcek ağı
o göz değmiş duvarlarıyla
kimsesizce bakar sessizlik
ufalanıp dökülür
yüreğimden kalıntılar
rüzgârın araladığı
zaman dilimine sığdırırım bu yası

çık gel gülüm
ağzında karanfil kokusu
yüreğinde çimlenmiş
bana dair sevgiyle...

YILDIZLAR YANAR

rüzgârlar çıkar aniden
güneşin sıcaklığı üşür toprakta
güneşli yaprak titrer... korkak
ağız ağız yüklüdür rüzgâr
sözcüklerini bırakır
titreyen çatılara...

yıldızlar yanar sessizce
yarınki gün küskündür giden bugüne
vedasızdır kaçışı sessiz
hep öyle olmaz mı
gidenlerle anılardan
bir sayfa kapanır
içimizdeki sevinçler ıtır
hüzünler kor
bizde kalır...

SENDEN YANA

seni ben
eski zamanlarda
düşündüm
ayazlarda
tipilerde
sıcağına gölge düşmüş
Mayıs'larda
şimdi eğildim
senden yana
öpme gözlerimden
ayrılığa dayanamam...

BİN SELAM OLSUN

yeşerdik
kanatın ellerinizi alkıştan

öpün size eğilen alınları
çiçek açsın umut
hep yeniye
güzele...

tomura dursun
tarlada ekin
saksıda fesleğen
yürekte sevda...

sabanlarımız işlesin
el-el
emek-emek
boy-boy
bin selam olsun
yeryüzüne

ay arkası gizemli
beyazlı mavilere.

EMANET

bir gün gidersem buralardan
yüregimi sizde bırakıp yüreksiz
ve sizlerde kalırsa

acım

kederim

sancım

isterim ki sizden acılı yüregimi bilesiniz.

BUZUN SOĞUĞUNDA ALEVİN SICAĞINDA

buğdayın biçildiği bozkırda
renklerin uçtuğu mavilikte
şii dizelerini kurşuna dizdiğimde
dört duvara yaslanıp
şiiire şiiir yüklediğimde sen...

gündüzün geceyle birleştiği saatlerde
tepelerin oyulmaz koğuşunda
seslerin
sözlerin
kalemlerin
tükenmişliğinde
yüreğime dolan türkülerim...

buzun soğuşunda
alevin sığışında
kavgamda
yaşama sevincimde
ve çığışın titreşiminde
onurum yüklü...

İÇİNDE

çocuksu yanıma
döl salıyor
bir yanımda uyuyan özgürlük
zamanın keskin çizgisine oturuyorum
su oluyorum
berrak
yalın...
darasının şeklini alan

gözlerimin ıslak çukurundan
bir kabuk
bir kabuk
daha kalkıyor

o an
asi yüreğimden
bir ağaç diriliyor
dünden, yarından
daha yedi renkli
delişmen rüzgârların
ufuklarına
salınıyor mor eteklerim
umutlarım yıkanıyor...

göveriyorum sarı çiçeklerin özünde...

omuzuma yaslıyorum başımı
yüreğim senin içinde.

GÜNEŞİN RENKLERİNİ ÜŞÜTÜR UNUTULMUŞLUK

soğumadan içimizdeki
yanan ateşler
sevinçler aralanır sessizce
dağlanır yüreğimizin bir köşesi
peki kaç zamandır
kıyılarda durur bozulmadan
yaptığımız kum kaleleri...

rüzgâr tarıyor kıyılarda
dalgaların çözölmüş saçlarını
bitiyor başlamadan
tenimizi sorgulayan serinlik
sisler içinde kayboluyor hep
dinlendiğimiz sıcak eller.

GÜNLERE DAIR

sevinçler eğreti,
iğnesi kırılmış broş gibi
günler yakamda...

düşündüğüm son konuğu da uğurladı
yüreğim

çekildi oda köşelerine
koltuğum
kitaplarım
camı çizik gözlüğüm
buğulu dudak izli su bardağım.
duvarda
mavi bir düğüm ucunda sarkan tuval.

gece düğümünü çözsün artık
koynuna aldığı gün ışığının

bir gün daha düştü
iğnesi kırılan broş gibi yakamdan

gözleri çapaklı
sesler uyandı

sözlerimi düne bağlayamadan.

OLABİLİRLİK

tek başına
tek başına tüketir insanı
böylesine devinim
zor
çetin
umuda yeşermekte
düşlenen gelecek
fırtınalar gibi coşkulu
nehirler gibi gezgin
bir yürek taşırken
omuz omuza
el-ele olmalı
bir tende
birçok can
birçok damar olmalı....

TUTUŞMUŞ TOPRAK RENGİ

yüreğimde düğüm düğüm
anlatımlarım,
ellerimde yaşanmamış sevdaların
sıcaklığı
eteklerimde bozkırlarımın alevi...

tutuşmuş toprak rengi
adını yazdım garipliğin
kınalı başın sevdasını
çek ellerini üzerimden
doğrultma tüfeğini düşlerime
söylerim türkümü
uyandırırım
yaşanmamış aydınlığımı
ellerim kırmızı
yüreğim tomur tomurken.

USUM

yeleleri yangın topağı kavgam
yarına karşı.

dipdiri baharları kucaklar yüreğim
sıcaklığa ve serinliğe dayarım
avuçlarımı
çılgılığımın tanığıdır
güz yangınına bürünmüş dağlar...

BİR GARİP DUYGUYU DOKURUM TEZGAHIMDA

çoğul sesler birikir kulaklarımda
Anka kuşunun feryadı gibi
kanatır ses/sessizliği
ıssız ve karanlık köylerin serinliğine
vakitsiz iner akşam
umudun dilmine
bozular seslerin düzeni
o an...
sıcaklığım, sevdam
çocuksu yüreğim çimlenir
duyarsam ağlama sesini
herhangi birinin
kuşlar kaçır yüreğimden.

ARANIŞ

ışıtın içinizdeki
ikinci kimlikleri
ateři yutun
köl ve dumanını savurun
bedeninizle...

böğürtlenin tadına
dikenin ağırsına dokunun
ayaktaki nasırın acısına.

kısırdöngölere yuva yapmayın
yüreğinizdeki haykırışı
içinden çıkılmayan
kara bir kovandır
saplantı...

yılğınlıklara çit
ellerimizin sıcaklığına kına
volkanları patlatın
patlatın
patlatın
yaşanırcasına güzel
tutunun insana
tutunun
tutunun
üretimin ülkesine sarılın
yarınlar ışık
yarınlar yine güneş...

YEMİN EDER YALANLAR

yakınlara, uzaklara sürgünüm
arpa boyu öpüşlere
sabah akşam dost sesine
sıcak bir imzaya
henüz dip olmamış yazıya

tuhaf şeyler öğrendim yaşarken
korkulardan korkmam ben
kokulara sürgünüm...
taş atan büyücülerle
yemin eder yalanlar

ellerimizin sıcaklığını
mıhlayamazken birbirimize
birer
birer
ters yüz olmuş
sözcüklere sürgünüz.

ÖZDÜŞÜM

yapabilirsem bir gün ben de bal gözlüm
şu yanan yüreğimi ve yazgımı
gecenin karanlığına yapıştırıp
güne daha bir başka başlayacağım.

Sorun Yayınları

□Sevencan Keserkaya 20.8.1964'de Adapazarı Akyazı İlçesinde doğdu. İlkokulu Cumhuriyet İlkokulunda, ortaokulu Akyazı Kız Meslek Lisesinde, Liseyi Akyazı Lisesinde bitirdi. İlk şiirleri 1979'da, sırasıyla: Gaziantep-Bugün, Ankara-Dil Dergisi, Şiir Defteri, Gerçek Sanat ve Almanya-Merhaba gazetesinde yayınlandı.

Şair sanat ve şiir anlayışını şöyle dile getiriyor: "Bireysel coşkularımı, sancılarımı, sevdalarımı daha çok öne çıkarıyorum. İnsan-Doğa ve deniz aşığı sevgimi duyumsadığım bireysel çıkışlarımı, çağrışımlarımı başkalarına iletmek ve paylaşmak yöntemini ancak şiirle yakalayabiliyorum... Toplumsal hayattaki olay ve olguları, algılayabildiğimce, insandan hareketle görebilmeyi uygun buluyorum. İnsan yaşamının sevgiden, sevdadan ve duyarlılıktan yola çıkarak daha anlamlı kılınacağına inanıyorum. Şiirlerimde bu kaygılardan öte, insan üretkenliğini, iş ve emek sevgisini, zaman ve çağ ilişkisini vurgulamaya çalışıyorum. İnsanı karamsarlığa ve duyarsızlığa iten toplumsal-bireysel acılardan kalkarak, büyük umutlarımıza, tarihsel iyimserliğimize, gerçekliğimizi gözeterek, köprü kurmayı da deniyorum. Ulusal-yerel-evrensel olgulara asla duyarsız kalamayacağımdan şiir yazımındaki rengim de bu çerçevede oluşmuştur."

Tutuşmuş Toprak Rengi, şairin ilk kitabıdır; duygu ve duyarlılık yüklü bu şiirler daha donanımlı bir düzeye sıçramanın yönelişidir.□